

ñor Montes de Oca sacó los huesos del Illmo. Señor Ramírez de su olvidada tumba, y los depositó en Brownsville, hasta que en 1879 pudo trasladarlos á Matamoros, en cuya iglesia parroquial actualmente reposan.

Sabida en Roma la muerte del Illmo. Señor Ramírez, la Santa Sede nombró Vicario Apostólico al Presbítero Don Pascual Balcárcel Aguirre, antiguo compañero y secretario del primero, sin conferirle la dignidad episcopal. El Señor Aguirre gobernó el Vicariato hasta su extinción.

II

PÁGINA 7, LINEA 6.

Llegó por fin el tiempo en que el Pastor de los Pastores resolvió dar á la región de Tamaulipas un prelado propio, y elevarla al rango de las demás diócesis de la República Mexicana.

BULA DE ERECCIÓN DEL OBISPADO DE TAMAULIPAS.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI AD PERPETUAM REI
MEMORIAM.

Apostolicam in universas Orbis Ecclesias providentiam paterna sollicitudine eo ipso ab Nostri Pontificatus exordio Antecessorum Nostrorum Romanorum Pontificum vestigiis inherentes protendere curavimus, atque nil magis utilius nil aptius atque oportunius pro Christianæ reipublicæ spirituali bono atque incremento esse duximus quam ubi Christifidelium numerus vel maxime accresceret ita ut unum tantum Pastorem illorum necessitatibus minime sufficere compertum fuerit, ad locorum distantiam ab ovile minuendam æternæque necessaria salutis

pabula multiplicanda etiam per viam earumdem Ecclesiarum, Diocesum latius circumscriptionis novæ ex illarum dismembratione episcopales Sedes erigantur itemque nova populorum Catholicæ Ecclesiæ augetur adhesio ac fidei Catholicæ professio inibi validius efflorescat, ipsique Populi vigilantium Pastorum adsistentia doctrina et regimine proprius suffulti, proficiant semper in fide cum divini Cultus propagatione, et non careant in spiritualibus incrementa. Hac profecto mente consilioque Nos Apostolicis Litteris in forma Brevis diei decimæ tertie Mensis Augusti Anni Domini Millesimi Octingentesimi Sexagesimi primi per amplam Diocesim de Linares in Mexicana Ditione aptius circumscripsimus, atque ex ejusdem dismembratione, totam Tamaulipanam regionem Vicarii Apostolici administrationi subjicimus donec aliter a Nobis et hac Sancta Apostolica Sede decerneretur. Modo vero eidem regioni opportunius consulentes illiusque majori Christiani fidelium utilitati in primis satagentes, Diocesim inibi instituere atque ex Mexicanæ et de Puebla Diocesum nova peragenda circumscriptione Episcopatum Civitatis Victoriæ seu Tamaulipanum nuncupandum erigere statuimus, Apostolico Vicariato Tamaulipano omnino suppresso. Quapropter Nos, qui jam in Apostolicis Litteris erectionis tum Metropolitanæ Mexicanæ tum episcopalis de Puebla Ecclesiarum Nobis eidemque Sedi facultatem reservavimus novam ipsarum Diocesum circumscriptionem, Nostro ejusdemque Sedis arbitrio quocumque tempore ineundi, modo etiam Venerabilium Fratrum Nostrorum earumdem Ecclesiarum Antistitum consensum ultro ad id prestitum ratum acceptumque habentes et aliorum in hujusmodi negotio interesse habentium seu habere quomodolibet presumentium consensui tenore presentium Apostolica Auctoritate quam plenius suppletes omnesque et singulos quibus hæc Litteræ favent a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis censuris et pœnis tam a jure quam ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet inodati existant, ad effectum præsentium tantum consequendarum quoque serio absolventes et absolutos fore censentes cunctisque quæ inspicienda erant matura deliberatione perpensis, motu proprio et ex certa scientia deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Vicariatum Apostolicum qui pro Tamaulipana regione à Nobis institutus fuerat, eadem Apostolica auctoritate ad infrascriptæ erectionis effectum penitus supprimimus et extinguimus. Illico vero

Tamaulipanam regionem ipsam in peculiarem novam Diocesim cum eisdem porro limitibus quibus antea ejusdem Apostolicus Vicariatus circumscribatur eadem Apostolica auctoritate perpetuo instituiamus; Paræciasque quæ in Mexicana Archidiecesi continentur et *Ozuluama, Tantima, Pánuco, Tempoal, Pueblo Viejo, Tampico el Alto, Tantoyuca* et succursalem *Santa Catarina Chontla* appellantur, a Metropolitana Mexicana ac ab episcopali de Puebla Diocesibus, Paræciam quæ vulgo audit de Amatlán de Tamiagua una cum suis quotquot per eas existunt rebus, Ecclesiis, Oratoriis, et piis institutis, utriusque sexus Incolis, cujusque sint gradus ordinis et conditionis, Religiosorum Fratrum Cenobiis, Monialium Claustris, ceterisque de more concomitantibus accessoriis, Apostolica Auctoritate præfata etiam perpetuo disjungimus et dismembramus, ac ab Ordinaria tam hodiernorum quam pro tempore existentium Mexicana et de Puebla Antistitum pari auctoritate perpetuo quoque eximimus atque dissolvimus, dictæque novæ in Tamaulipana regione Diocesi adjicimus atque ita propriam ac distinctam noviter erigendi Episcopatus Civitatis Victoriæ seu Tamaulipani nuncupandi Diocesim, simili Apostolica Auctoritate perpetuo pariter constituimus atque præfinimus jubendo ut scripta omnia et documenta quæ sive ad Ecclesias, sive ad personas, sive ad redditus, sive ad jura aliaque quæcumque Parochialium Ecclesiarum ut supra dismembratarum utque pertinent quæque ad presens adservantur in Cancellariis Diocesum Mexicanæ et de Puebla secerantur, et supradictæ novæ Diocesis Victoriensis Cancellariæ, pro rerum opportunitate et necessitatè tradantur. Et quoniam Civitas Victoria, hoc siquidem conspicuum Tamaulipanæ regionis Oppidum, ad episcopalem residentiam jugiter servandam magis magisque præstare censeatur, nedum ex latiori sui ambitus, tractu, domorumque ac majorum edificiorum apparatu, verum etiam ob opportunam rerum adhibendarum copiam, nec non ob nonnullarum prærogativarum dignitatem, atque commodiorum adminiculorum congruentiam et quod non mediocri existimatione interest illud præfate regionis centalem occupat locum quapropter illud ad Sedis episcopalis fastigium omnibus et singulis deinde fruituræ juribus prerogativis, præeminentis, honoribus, indultis, privilegiis et cæteris quibuslibet quæ de communi jure aliæ episcopales Civitates in Ditione Mexicana præseferunt, gaudent atque tuentur, Apostolica Auctoritate prædicta perpetuo similiter evehimus et

extollimus atque adeo in Episcopatus noviter erigendi Victoriensis ejusque in temporibus Antistitis residentiam erigimus. Propterea Templum quod inscripto Apostolico Delegato in id negotii specialiter deputando visum fuerit, illic magis idoneum atque ornatum, ecclesiastica suppellectili præditum ad Ecclesiæ Cathedralis honorem pari Apostolica Auctoritate perpetuo quoque attollimus ita ut eadem Ecclesiæ priscum titulum seu invocationem ac Parochialitatem, si qua forsitan extiterit, servatura sit adeo ut cura animarum penes Capitulum uti infra instituendum, et quando institutum fuerit habitualis resideat, actualis per ipsius Capituli Vicarium, aut alias per Presbyterum idoneum ab Ordinario approbandum exerceatur, ac in eo constituatur Sedes, Cathedra et dignitas episcopalis pro uno ejus futuro Antistiti Ordinario Victoriensi seu Tamaulipano nuncupando qui eidem Ecclesiæ, Civitati et Diœcesi ejusque Clero et Populo universo præsit, ecclesiasticoque suæ ordinariæ jurisdictionis gubernio salubriter fructuoseque in Domino prospiciat, Religionem Catholicam Apostolicam Romanam una cum suis juribus et prærogativis quibus ex Dei ordinatione atque Sacrorum Canonum Constitutionibus frui debet omnino sartam tectamque servare, magis magisque promovere curet, quique liber sit quin ab ullo nequeat unquam ex quovis titulo ullatenus distrahi vel prepediri possit ac pro Ecclesiasticarum exercitio ac etiam pro suæ Diœcesis regimine plene libere atque efficaciter ea quælibet animadvertere ordinare discernere et sententiare, quæ pastoralis ministerii sui que fori ecclesiastici, ratio rerumque itidem ecclesiasticarum, sive necessitas, sive opportunitas, sive recta disciplina requirunt. Quamobrem pastorali ac paterna qua par est libertate ac prudentia ultro valeat atque satagat Sacram suæ Diœcesis visitationem obire, statutis per sacros Canones temporibus Synodum Diœcesanam convocare atque conficere, suas instructiones, ordinationes, mandata, decreta tam ad ecclesiasticæ administrationis munera quæ versus explenda, quam ad rectam morum disciplinam observandam, irrogare nec non efficaciter promulgare atque insuper sedulo studeat communionem obviam et prorsus liberam suo cum universo Clero et Populo, eoque magis cum hac præfata Sancta Sede Apostolica semper et quancumque haberi et tueri. Præterea ad Capitulum hujus novæ Cathedralis quod attinet, Nos habita peculiarum circumstantiarum rationem Apostolica Auctoritate præcipimus ut quam primum fieri poterit, ipsa in Cathedrali juxta Sacrorum Canonum

præscriptum constituatur Capitulum quod Diœcesano Præsuli operam et reverentiam afferre valeat, quodque septem constet Canonicis in presbyteratus ordine constitutis, quorum alter titulum ac dignitatem primam Archidiaconi, Sedis Apostolicæ dispositioni semper reservati, præferat, duo alii de officio nuncupandi quorum unus Penitentiarum seu Magistralis, alter vero Theologalis sive doctoralis munia peragat, cæteri autem quatuor dicantur et sint de gratia, uti in aliis Mexicanæ ditionis Capitulis est in more institutis, ipsique omnes et singuli divina officia et ecclesiastica munera adimplere cæteraque onera et quævis alia Capitulo et Canonicis Cathedralium Ecclesiarum præscripta, deque more illata comperiuntur diligenter riteque explere teneantur, secus vero eisdem juribus, honoribus, privilegiis cæterisque quibus de communi jure deque legitima consuetudine aliarum Cathedralium Ecclesiarum relatæ ditionis Capitula potiuntur et gaudent, potiri et gaudere valeant, impertiendo ut illic etiam instituantur sex Presbyteri Capellani, sive Beneficarii, seu Mansionarii, qui ejusdem Cathedralis servitio mancipati sint, proptereaque omnes hi teneantur pariter inibi diligenter ac rite interesse choralis et aliis quibuscumque functionibus ecclesiasticis atque ad eo ut Diaconi et Subdiaconi ministeria alterna vice obire obstringantur, ac præterea qui horum sit prior debeat etiam Secretarii Capitularis, qui secundus primi magistri Cæremoniarum, qui tertius Magistri musicorum Capellæ, qui quartus Censoris seu Punctatoris illorum qui absque ulla causa canonica sese abstineant a choralis servitio, qui quintus secundi Punctatoris munia adimplere teneantur. Effatus vero Canonicorum numerus, ut cum primum id fieri poterit ut augeatur commendamus. Cui quidem futuro Capitulo ut omnes et singuli dignitarius et Canonici prædicti, nec non Capellani seu Beneficarii, seu Mansionarii tam in dicta Cathedrali quam extra eam, Diœcesanos tamen intra limites quoties capitulariter convenerint, indumenta et insignia choralia quæ jam communi jure respective in usu sunt in aliis Cathedralibus Mexicanæ Ditionis, iis tamen exceptis quæ ex peculiari privilegio, sive ex quocumque speciali etiam oneroso titulo, fuerint concessa et acquisita, libere et licite gestare et adhibere valeant eadem Apostolica Auctoritate perpetuo pariter concedimus et indulgemus. Eidemque Capitulo ubi fuerit sicuti desuper constitutum, ex nunc veniam et facultatem tribuimus et impertimur conficiendi sibi Capitularia statuta, ordinationes et decreta, sacris porro Canonibus,

Apostolicis Constitutionibus, et Tridentini præsertim Concilii prescriptis, minime adversantia sed prorsus consentanea, qui Victoriensis seu Tamaulipani Præsulis iudicio subdenda sint, et nonnisi post ejus approbationem roboratam vim legis obtineant, ut omnes vero et singulæ Canonicorum Prebendæ nec non ea sex Capellanorum Beneficia conferantur juxta canonicas leges, Apostolicas Constitutiones, et Concilii præcipue Tridentini prescripta, mandamus atque jubemus expresse ut quecumque in tota Diœcesi Prebendæ quibus animarum cura incumbit, etiam illæ quæ theologalis seu doctoralis et altera que Penitentialis seu Magistralis dicuntur, nonnisi per Concursum omnino, nonnisi ad Sacrarum Constitutionum et præsertim felicis recordationis Gregorii Pape Decimi tertii Predecessoris Nostri *Pastoralis officii* incipiens, quoad Penitentiariam et Theologalem prædictas normam obtineri queant. Porro autem ad novam Civitatis Victoriensis seu Tamaulipani nuncupandi Episcopatus foundationem, posteramque incolumitatem et incrementum præcipimus, ut pro Episcopi residentia atque Curia seu Cancellaria episcopali illico comparatæ opportunaque suppellectili decenter instructæ adjudicatæ sint, Mensæ episcopali tot Sedes, Cathedrali quoad fieri poterit proximiores, quot in præfatus usus oportere videantur. Ac ut pro Diœcesi Civitatis Victoriensis seu Tamaulipana queant jugiter succrescere probi callidique in Messem Domini operarii qui solertem et opportunam culturam sedulo lateque operam navare possint, ideo dicta Apostolica Auctoritate jubemus ut in præfata Civitate Victoriensi seu Tamaulipana, nisi jam præsto sit, idoneum et commodum comparatur vel etiam condetur Ædificium, illudque necessaria et opportuna suppellectili satis instructum Episcopali Seminario, quod inibi illico ad præscriptum Tridentinæ Synodi rite administrandum institui mandamus adjudicetur. Et licet sit in more positum et Sacrorum Canonum instituto ut quævis Mensa episcopalis, singulæque Cathedralium Prebendæ, ceteræque ecclesiasticæ dotationes in bonis stabilibus debeant fundari, nihilominus habita peculiari circumstantiarum ratione, ut congrue omnes supra relatæ dotationes in decimis constituentur opportune riteque assignandæ ad normam aliarum in Mexicana Diœcesum Ditione pari Apostolica Auctoritate indulgemus. Perpetim vero sactum tectumque habeatur id sacri juris ut favore Diœcesis Civitatis Victoriæ seu Tamaulipanæ nuncupandæ ejus videlicet episcopalis Mensæ, tum Cathedralis Ecclesiæ illiusque Capituli et Cleri tum aliarum quo-

que minorum Ecclesiarum et quarumcumque piarum institutionum queant et libere et licite valideque valeant Bona etiam stabilia ligari, acquiri, plenoque demum cum dominio possideri, administrari et vindicari. Verumtamen donec Diœcesi suppetant necessitates Victoriensi seu Tamaulipano in temporibus Presuli, ex nunc Apostolicam elargimur veniam ut ipse licite possit sibi reservare unam tantummodo ex Diœcesis Parœciis, ut ea per Vicarium ab ipso Præsule eligendum congruaque portione seu pensione remunerandum, administretur eo nempe provido consilio ut decimales redditus hujusmodi reservatæ Parœciæ queant ac debeant prudenti ejus arbitrio ac providentia erogari ad reparandas et sublevandas graviore ejusdem Diœcesis indigentias. Attamen si revera comperiat quod prioribus præsertim annis decimarum proventus non valeant plane sufficere ad simultaneam et congruam ipsiusmet Episcopi ejusque totius Capituli ac etiam aliarum connexarum institutionum ecclesiasticarum sustentationem, tunc Præsul ipse Nostra jam ex tunc accedente Auctoritate, possit valeatque prudenti ejus iudicio ad libitum suspendere sivi Capituli Cathedralis sive aliarum quarumvis connexarum institutionum effectivam foundationem usque dum fuerit exploratum quod decimales ejusmodi proventus jam in eo sint ut dein congruas dotes jugiter suppeditare possint sive ad hujusmodi Capituli sive ad ceterorum omnium aut ad alterutrius ex prescriptis institutionibus ecclesiasticis convenientem sustentationem, durante tamen hujusmodi suspensionis tempore, idem Præsul sibi arroget quidem quotannis pro Mensa episcopali *octo tantummodo millia scutata mexicana*. Quidquid vero supererit ex earumdem Decimarum cumulo illud in peculiari massa retinere omnino teneatur, donec in promptu inde fore comperiat id quod valeat sufficere ad earumdem singularum institutionum, etiamsi paulatim juxta ordinem majoris necessitatis vel opportunitatis conficiendarum dotem seu pensionem congrue jugiterque attribuendam. Quam quidem Ecclesiam Civitatis Victoriensis seu Tamaulipanam in Archiepiscopalis Ecclesiæ Mexicanæ suffraganeam cum omnibus quibuscumque juribus, honoribus, prærogativis, gratiis et indultis quæ pariter illius Archiepiscopatus Ecclesiæ Suffraganeæ ac vicissim habere solent atque tueri, dicta Apostolica Auctoritate subjicimus illiusque canonicam taxam pro Litterarum Apostolicarum expeditione, quoties eidem Cathedrali Ecclesiæ Antistes fuerit præficiendus in aureis florenis de Camera *trigintatribus cum*

tertia ejusdem floreni parte statuimus. Sicque in Libris Camerae Apostolicae Sacrique Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Collegii inscribi et observari jubemus. Tandem Nobis et Romano Pontifici pro tempore existenti facultatem reservamus circumscribendi hanc novam Dioecesim quandocumque magis in Domino visum fuerit expedire. Praesentes vero Litteras de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis seu intentionis Nostrae aut quolibet alio defectu quantumvis juridico et substantiali etiam ex eo quod quicumque in praemissis omnibus et singulis quomodolibet interesse habentes vel habere putantes seu pretendentes cujuscumque qualitatis, status, conditionis et dignitatis existant ad id vocati citati et auditi non fuerint, ex quacumque alia causa quantumvis pia privilegiata ac speciali nota digna, impugnari, invalidari, infringi, retardari, aut irritari ad viam et terminos juris reduci nec adversus illas oris apositionem aut aliud quodcumque juris vel facti remedium, etiam ex capite lesionis quantumvis enormis et enormissimae, vel cujuscumque praedicii impetrari ac etiam Motu proprio et potestatis plenitudine similibus per quoscumque Romanos Pontifices Successores Nostros quomodolibet contra praemissa concessam, acceptari ac in Judicio et extra illud allegari, deduci aut alias illo quomodolibet uti non posse, quinimo omnia et singula praemissa semper et perpetuo firma valida et efficacia existere suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere illaque sub similibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus aut aliis contrariis dispositionibus etiam Consistorialibus, minime comprehendi nec comprehensa aliquo modo censi sed semper ab illis excipi et quoties illae emanabunt toties in pristinum et validissimum statum restituta, reposita ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessa esse et fore sicque et non alias per quoscumque Judices Ordinarios vel delegatos quavis auctoritate fungentes etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos dictaeque Sedis Nuncios ac alios quoscumque quavis auctoritate potestate praerogativa honore et praeminentia fulgentes, judicare definirique debere et quodquod super his a quoquam quavis Auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum et inane decernimus. Quo circa Venerabili Fratri Nostro Pelagio de Labastida y Davalos hodierno Archiepiscopo Mexicano, per easdem praesentes committimus et mandamus ut ipse ad praemissorum omnium

executionem procedat, necessarias et opportunas Ei impertiendo facultates quibus is ad hoc opus explendum alteram idoneam probamque personam in Ecclesiastica tamen dignitate constitutam, subdelegare queat, ita tamen ut idem Pelagus Archiepiscopus per se vel ipsam subdelegandam personam valeat ea cuncta ordinare disponere ac etiam definitive omnique appellatione remota decernere, quae vel oportere vel expedire magis Ei visa fuerint, ut praefati Civitatis Victoriae seu Tamaulipani Episcopatus erectio ad optatum finem feliciter perducatur, jubendo insuper quod in horum omnium executoriali decreto apprimè describenda sint naturalia ejusdem novae Dioecesis Confinia singulaque nominatim Oppida et Paroeciae, atque adeo Charta topografica inseratur. Non obstanti Nostra et Cancellariae Apostolicae regula de jure quaesito non tollendo, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati dismembrationes perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohibent aliisque etiam in Synodalibus provincialibus, generalibus et universalibus Conciliis editis vel edendis specialibus vel generalibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis dictarumque Mexicanae et de Puebla Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alias roboratis statutis et consuetudinibus privilegiis quoque indultis et Litteris Apostolicis quibusvis superioribus et personis in genere vel in specie, aut alias cum quibusvis etiam derogatoriis, derogatoriis aliisque efficacioribus et efficacissimis ac insolitis clausulis irritantibusque et aliis decretis etiam Motu proprio scientia et potestatis plenitudine paribus itemque consistorialiter etiam in fundatione et primæva institutione seu alias quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, et innovatis, quibus omnibus et singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica expressa et individua non autem per clausulas generales idem importantes mentio seu quavis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nil penitus omisso et forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem praesentibus pro plene et sufficienter et primis habentes illas alias in suo robore permansuris, latissime ex plenissime ac specialiter et expresse ad effectum praesentium et validitatis omnium et singulorum praemissorum hac vice dumtaxat, Motu proprio scientia et potestatis plenitudine similibus harum quoque serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscum-

que. Volumus autem quod dictus Pelagius Archiepiscopus sex infra Menses ab expleta earundem præsentium exequutione diligenter ad hanc Apostolicam Sedem nedum exemplar authentica forma exaratum enunciati decreti exequutorialis, verum etiam aliorum quorumcumque quæ super hoc negotio illata fuerint atque peracta, ut simul in Archivio Congregationis prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium rebus Consistorialibus præpositæ opportune inserantur, ac inter ipsius Congregationis Acta ad plenam observantiam quam accurate asserventur. Volumus etiam quod earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu tam alicujus Notarii publici subscriptis et sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur quæ eisdem Litteris adhibetur si forent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostræ suppressionis, extinctionis sejunctionis, dismembrationis, jussi concessionis indulti, impetionis, mandati decreti derogationis et Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Octingentesimo Sexagesimo Nono, Quarto Idus Martii, Pontificatus Nostri Anno Vigesimoquarto.

Esta Bula no fué expedida finalmente sino un año después. Fué subdelegado para ejecutarla el Illmo. Sr. Montes de Oca, quien lo verificó el 8 de Junio de 1871, tomando inmediatamente posesión del Obispado.

III

PÁGINA 8, LINEA 12.

Nos hallábamos entonces en la Eterna Ciudad, presenciando el más grande acontecimiento de este siglo, la celebración del Concilio Ecuménico Vaticano.

En esa época mandaba el Sr. Montes de Oca á un periódico de México correspondencias quincenales sobre el Concilio. Leidas entonces con avidez, muchas han perdido en la actualidad su interés; pero hay algunas descripciones que lo conservan á pesar del tiempo trascurrido, y creemos no será desagradable al lector el verlas aquí reproducidas.
